

મુંબાઇની શેઠાણી—

ભાગ - બીજો.

મુંબાઈની શેઠાણી—

અપાવી પાન

મુંબાઈ

૧૯૦૮

—સુધરેલી સુંદરી.

ભાગ--ખીન્ને.

અપાવી પ્રસિદ્ધ ઉત્તર.

મુંબાઈના જહુલાલ નામણદાસ ચોકસી.

ડૉ. સ્વામીનાથનચંદ્રા મંડીર પાસે.

મું નડીઆદ.

લેખક: શ્રીયુત માતરીઆ

આપવી ૨ ટ.

મત ભાર રૂબરૂ

સમગ્ર ૧૯૦૮.

દી ખાતે બેઠા ચાલે.

૧૯૦૮-૧૯૦૯

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૫૦૮- વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મુખાવેશ સંમિત

વિષય ૬-૧૩

સુધરેલી શેઠાણી.

હું અલખેલી ફેશન ઘેલી. નાજુક નવેલી નાર.

ફેવી રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ ચાલુ, કર અંધેલા હું ઝાલું,
વળી આંખે ચરમાં ઘાલુ જોઈએ રહ્યા કોપીનું પ્યાલું—
ખીરકીટ હું રહાનાર—હું અલખેલી.

પોલકું પહેડું પચરંગી, ખીલી વેલી નવરંગી.
જોખનીયું છે અનાંગી અંતરમાં હિમંગી;—
શોભાવું શણગાર—હું અલખેલી.

હું નાજુક નાર છું નાની, ખની મુંખઈની શેઠાણી,
જાઉં સીનેમા મહેલાણી, કરતા ગુસ્સો દીલબની —
પણ કોણ કરે દરકાર—હું અલખેલી.

પણ પાણી પતી છે મહારો, નહી ફેશનને રહાનારો;
પઈસાને સાચવનારો નહી મોજ શોખ કરનારો—
હું ગણતી એને ગમાર—હું અલખેલી.

જાતી ચોપાટી રસ્તે, હું મદ જોખનમાં મસ્તે,
જીવાની જખર જસ્તે, મુખ મલક મલકતી હસ્તે
કરતી રહેલ અપાર—હું અલખેલી.

(રાગ - ગઝલ)

(અનુસંધાન ભાગ ૧ લાના પૃષ્ઠ આંકથી)

શેઠાણી-

પથારી નાથ ત્યાગોને થયું પ્રભાત જાગોને,
જવેરી ઘેર જાઓને હીરાનો હાર લાવોને.
વહેલા ઘેર આવોને અંગડી બે અપાવોને,
પીઓ પછી ચાહ આવીને મહારે મન મનાવીને.

શેઠ-

ધરોને ધૈયં ઓ નારી બન્યો હું આજ આજરી,
થયો ઠાંસો મુને ભારી સજેખમ તાવની વારી.
ખોલાવા વધદને જવો ફવા સારી તમે લાવો,
થયો છે ચુંકને ઝાઝો ચુંથાયે જીવ આ મારો.

શેઠાણી-

હગારા ઓ પતિ મહારા તમે આ ઢોંગ ધુતારા,
રસોઈ હું કરું ક્યારે મુંને દો દાગીના ત્યારે.

લેખક-

મુતાં રીસાઈને શાણી કયું ના કાંઈ રે ખાવા,
ગયો લુખ્યો અરે હારી બિચારો નોકરી કરવા.
ધીમાં પુરી તળી છાની જમીને ઝટ શેઠાણી
બચાં ચીટા મહી ફરવા ખરીદી કંઈ તવી કરવા.
આવી છે લોઈવાડામાં રહેતા અંગડીવાળા,
દીપાવે બેશ દુકાનો સાડીને પોલકાંવાળા.

બંગડીના વહેપારી—

પધારો ખાઈ પધારોને દુકાનો આ તમારી છે,
જુઓ આ દેનસી ચુડી શશી સમ શોભતી રૂડી.
આજે ચીન દેશથી આવી દેશે તમ હસ્ત દીપાવી,
દીસો પણ કેમ ઉઠાસી વસી શું પીડ અંતરમાં.

શ્રદ્ધાળી—

ન છાની વાત હું કે'તી મુંઝાઈ મનમાં રે'તી;
મને લોભી મળ્યો સ્વામી પડી મમ જોડમાં ખાંભી.
પતી મારો ઘણો મુંજ ધરાવે લાખની પુજ
પરંતુ લોભીને પાછુ સુધારે નહી જરા રાજ.
નથી પછસા કંઈ લાવી ઉતાવળમાં આહીં આવી;
ઉધારે બંગડી લેવી કહો શું આપવી કે ના.

બંગડીના વહેપારી—

નથી પછસા તણી ફીકર તજો ફીયર તમે ડીયર;
ગમે તો આપજો પછસા તમારા કયાં જવાના છે.
કહોને આપુ હું કેવી—

શ્રદ્ધાળી—

ચળકતી ચાંદની જેવી.

ન દીડી કોઈએ તેની વખાણે સાહેલી એવી;

બંગડીના વહેપારી—

પધારો પ્રેમી રૂપાળાં ધરો કર સ્નેહી મરમાળા;
શરમ છોડો તમે શાણાં વિધે મમ ખાત્ર અણસારા.

શેઠાણી-

પહેરાવો બંગડી જોવી, વરીના હાથ ઓલાવે,
ઢરઢ જો હાથમાં ધાયે, રુખેશી ગાળ જોલાયે.

બંગડીનો વહેપારી-

ન બજારાઓ તમે ગોરી, રસીલી આંહી આવોને,

શેઠાણી-

નહી મુજ હાથને મરડો, ઘથો જો લાલ ઉઝરડો;
ચઢાવોને ધીમા ધીમા, મુંવાળા હાથ કરો ધીમા.

બંગડીનો વહેપારી-

ન મુંગશો તમે મનમાં, પહેરાવી દડાં હવે ક્ષણમાં,
મુંગાં બેસી તમે રે'જો, પડે દુઃખ તો મુને કહેજો.

શેઠાણી-

ગયા મુજ હાથ આ મુજ, પ્રભાતે પહેરીશું બીજી.

બંગડીનો વહેપારી-

મધુરાં બોલી મનહારી, ચતુરા ચીત્ત હરનારી,
બળવી બાદુની બંસી, લગાવી મોહની કંસી;
ફસાવ્યો મોહ પાસેથી, વીધાયો નેત્ર બાણેથી.

શેઠાણી-

અહા ! દીલહર ચુડીવાળા, દીસો છો નાર ઠગનારા;
બળી મમ આંખના તારા, ઠગો છો હાર હધ્યાના.

બંગડીનો વહેપારી-

તમારું નામ બતલાવો, બતાવો હામ પણ રૂકું;
અમે ત્યાં આવીશું નીત્યે, મુવાની છૂટીશું પ્રીતે.

શેઠાણી-

રહેતા ગામડે પીતા પીયરમાં વીજળી કહેતા,
અહીં મુંબઈ વીરે આવી દીધું સુજ નામ દીપાવી,
બની ગઈ રાયની રાણી ધરાવું નામ શેઠાણી.

બંગડીનો વહેપારી-

ઝબુકે વીજળી જેવી દીસો સૌન્દર્યની દેવી,
ભાવોના સતાવોના કહો વીચાર અંતરના;
કટોરી પ્રેમની ભરીશું સુખેથી રહેલમાં રહીશું,
ઉભયનો રનેહ સંધાયો રસીકી દ.સ કહેવાયો.

શેઠાણી-

તમે કરી જાદુનું જંતર કરી વશ મોહની મંતર,
અરે ખ્યારા અહો ખ્યારા તમે મમ આંખના તારા,
વીનંતી હું કઈ છાની પધારો સાંજના આજે;
રમીશું પ્રેમથી રંગે રહીશું રાતના સંજે.

બંગડીનો વહેપારી-

પતી તારો હશે ઘરમાં વીચારો કાંઈ અંતરમાં.

તમારા ધનનું ધર્મનું અને આરોગ્યતાનું રક્ષણ કરનાર,

“ચહાદેવીની ચહાઈ” જરૂર વાંચો કીંકત એક આનો

ન ગ સોના રૂ. ૨-૦-૦

શેઠાણી-

જમીને રાત વાગે એ સુવા દુકાન પર બાયે,
ચરીગો જોઈ નારીનાં અરે દુનીયા બધી હારી.
સતી થાતી પતી પાસે રમે સોથી ભલે જારી;
જમીશું લોજનો સંગે રમીશું રાતના રંગે.

બંગડીનો વહેપારી-

ગલીનું નામ જતલાવેો સેલો ઉપાય સમજાવેો.

શેઠાણી-

ચતુરાની કહે ચાલી સીનેમા પાસ એ આવી;
પછાડી એક છે ખારી પીયુ ત્યાં આવજો સાતે.

ધેખડ-

કહી શેઠાણી સીધાવી જનાવી ખત્રીસી વાની;
શીરો પુરી અને મજામાં મધુરાં રાયતાં કરીઆં.
કચોરી કાચલી ભાલ વધારી મોગરી તાલ;
કદી દહીં ભાગીને કીધી છુપાવી ત્યાં પછી દીધી.
સમી સાંજે પતી આવ્યો જમણમાં રોટલો આવ્યો;
થયો જ્યાં વાયદો પુરો આવ્યો છે ઇશ્કી શુરો;
જમીને શેઠાણી આવ્યા કરે વીચાર બવાનો,
છુપાતો તો ચુડીવાળો જોયો મોટી મુછવાળો.

શેઠ-

બધા ક્યાંથી અહીં આવ્યો કહે શું ચોરવા આવ્યો.

બંગડીનો વહેપારી

કહું છું હું કહું ભઈસાગ નથી ગુનો કરોને માફ,
જવું તું મિત્ર ઘર મારે ભુત્તી આવ્યો છું આ બારે

શીક-

વહે નહિ તું કદી સાચું સીપાઈને જઈ સોંપુ.

બંગડીનો વહેપારી-

અહીં ઉઘરાણી હું આવ્યો ચુડી આ સાથમાં લાવ્યો.

શીક-

અરે તારી અહીં આવો ચુડીનો લોહ સમજાવો.

લેખક-

સુણી શેઠાણી ગભરાયાં ચુડી સીડીને પછડાયાં,
ગઈ છે બંગડી દુટ્ટી મુડી તો એટલી ખુટી,
કરીને ગુપ્ત ઇશારો સમજાવ્યો ચુડીવાળો.

શેઠાણી-

નથી એ બંગડી મારી દીસે જે સામી છે બારી,
રહે છે સાહેલી મારી ચુડી મંગાવવા વાળી.

લેખક-

ગયો આવ્યો હતો તેવો બન્યો બેહાલ એ કેવો,
હુપાતી કુતરી આવી કરઠવાને પગે ફાવી,
ચુડીવાળો તો ગભરાયો મુકી જ્યાં ઢોટ પછડાયો.

સીપાઈએ ચાર સમજીને લગાવ્યો દંડુકો જઈને,
કરી પરહેજ જંજીરે પુર્યો જઈ કેદખાનામાં.

કરી પરનારીથી ચારી ગુમાવી આખરૂં સારી,
કર્યો ઇનસાફ કીરતારે કીધો છે કેદ સરકારે.

રૂપીયા દંડમાં લીધા ખુરા બહુ હાલ તો કીધા,
પુના જેલે ચુકીવાળો ગયો છે ટીંચવા ચુનો.

પરનારી તણો પ્રેમી વીના અમી અરે બળતો,
દીસે છે ધાનના જેવો મુખે કો દી નહી ઠરતો.

સતિ નારી સીતા જેવી તમે જો અંતરે ઇચ્છો,
બનીને રામના જેવા સદા સદ્ગુણને ચાહો.

વિષયના વિષના કીડા ભલે ! દીસે કદી રૂડા,
તમારૂં હીત હરનારા ગણો ભોરીંગથી ભુંડા.

વીતેલી વાત રહી બાકી જીવો એ ભાગ ત્રીજામાં
વીનંતી આટલી માનો અરે આ ભાઈને પહેનો,
મણીમય મુખ ઇચ્છો તો ફસાસો ના ફસાંગે કો.

સીદરાજ જયસીંહ-જસમા ચોડણ તથા સત્યવાન
સાવીત્રીનો ગરબો દરેક ભાઈ પહેનાને પોતાની ફરજ
સમજાવે છે, કીંમત છુટક એક આનો નં. ૧૦૦ ના રૂ. ૨-૪-૦
મુંબઈની ચેકાણી ભાગ-૧ કો ન વાંચ્યો હોય તો તુરત ખરીદ કરો

શેઠનો સંતાપ

(રાગ-રાજાઆનો)

હાય, હાયરે હાયો હું શંખણી નારથી.

કહું આને હું નાગણ કે નારી,
બની ફેશનમાં મસ્ત રહેનારી,
સુધરેલી મીટ્રીંગે જનારી રે; હાય ! હાયરે ૧

કદી નામ પ્રભુનું ના લેતી,
માત મહારીને ગાળો એ દેતી,
કરે મારી એ નીત ફરેતી રે; હાય ! હાયરે ૨

નવી નવી સાડીઓ નીત માગે,
કામ કરતાં હાથમાં લાલ્લ લાગે,
મળે કુંભારબા પાપ બાગે રે; હાય ! હાયરે ૩

કહે મોટર એક લઈ આવે,
સીનેમાની ટીકીટ લેવાખવે,
હુકમ મારો જલ્દી બજાવેરે; હાય ! હાયરે ૪

નહી દાસી હું કાંઈ તમારી,
થર કામ તણી કરનારી,
જુવો ઉરમાં જશ વીચારી રે; હાય ! હાયરે ૫

થહા ધરાની હોટલનો પીતી,

નહિ ન્યાત કે ધર્મથી ખીતી,
 મને મૂખ ગામડીઓ કેતીરે; હાય ! હાયરે ૬
 નથી નયણે શરમનો છાંટો,
 રાખે મડમ જેવો બહુ ફાંકો,
 કહો દિવસ કેટલો વાંકો રે; હાય ! હાયરે ૭
 હઉં શીખ સારી કોઇ વેળા,
 પાડી ઘાંટા કરે લોક લેળા,
 રડી લડી કરે ઓશીયાળા રે; હાય ! હાયરે ૮
 થાયે નાટક જોવાને બહુ થેલી,
 જઇ ખેસે ત્યાં સહુની પેલી,
 કહું સુધરી કે છટકેલી રે; હાય ! હાયરે ૯
 નહિ સમજાવી સમજે તે સાને,
 નહિ વાત ધરે કોઇ કાને,
 માત ગહારીનું કહ્યું ન માને રે; હાય ! હાયરે ૧૦
 ઘર માફ સુધારામાં ધાણ્યું,
 તીજેરીનું તળીયું જણાયું,
 આવી ફેશનને દેવાળું આવ્યું રે; હાય ! હાયરે ૧૧
 કરે ભાષણ મીઠીગમાં મોટાં,
 કહે ભારત ભાગવત ખોટાં,
 એતો જાનાં બધાં સૌ જુઠાં રે; હાય ! હાયરે ૧૨

કંત-મંજન વતી સાફ થાયે,
 ખુટ પેરીને ટેબલ પર ખાયે,
 વર્ણાવર્ણના લેહ ભુલી જાયે રે, હાય । હાયરે૦ ૧૩
 કહું મારા દુઃખની શી કહાણી,
 લેજો દુકમાંહે સહુ જાણી,
 કરી ઇજ્જત સહુ ધુગધાણી રે; હાય । હાયરે૦ ૧૪
 જગપતીને પાય હું લાગુ,
 જોડી હાય આશીષ એ માગું,
 દીયો સુમતી નાથ એ માગું રે;
 આજ કુધારા હિન્દના કાપજો.

૧૫

જાહેર ચેતવાણી

આથી સર્વે બુકો છાપનારાઓ અને છપાવનારાઓને
 જાહેર સુચના આપવામાં આવે છે કે:-

આ બુકમાં પૃષ્ઠ ૧ થી ૧૧ સુધી તેના લેખક શ્રીયુત
 માતરીયાને યોગ્ય બદલો આપી રચાવવામાં આવી છે. મારે
 તેનો સર્વ હક્ક નહીં આપના બુકસેલર જદુલાલ નારણદાસનો
 હોવાથી કોઈએ તેમની પરવાનગી સીવાય છાપવી અથવા
 છપાવવી નહીં. જે કોઈ કાયદાનો ભંગ કરશે તેના ઉપર
 યોગ્ય ઇલાજ લેવામાં આવશે. એમ નક્કી સમજવું.

શેઠાણીની કથની

(રાગ-ગઝલ)

મને મુરખો મળ્યો સ્વામી પડી છે મુખમાં ખામી;
અરે હું આપતી પામી કહું શું આપદા જહેની. -૧

કરે નહીં ચાકરી ધધો મુરખ થઈને ફરે અધો;
કરે છે અવનવા ફંદો કહું શું આપદા જહેની. -૨

પુરૂષો અન્ય જ્યાં રમતા અરે મુજ સ્વામી આથડતા;
બળે છે ચીત્તમાં ભડકા કહું શું આપદા જહેની. -૩

કમાવા રીત ના જાણે કહી મુજ વાત ના માને;
ફરતુ નામ પર પાણી કહું શું આપદા જહેની. -૪

પીતાના દમ સહુ ખાધા કમાવા પર લીધી ખાધા;
કરજનાં હા ! કીધાં કાંધાં કહું શું આપદા જહેની. -૫

ઉધારે અન્ન એ લાવે લેવા સૌ દામ તો આવે;
નહીં દે દામ તે વારે કહું શું આપદા જહેની. -૬

કરી તકરાર વહે છુંડું પડે પળવારમાં ફુંડું;
જુવે ના આંખથી રૂડું કહું શું આપદા જહેની. -૭

અરે અંતર પીઠા રહેતુ ઉધારે કે નથી રેતું;
આવે જામીન સહુ લેતું કહું શું આપદા જહેની. -૮

દુષાળી આબરૂ દેખી, અરે અમલ હીરો પેખી;
 દુઃખે હું તન રહી શેઝી, કહું શું આપદા પડેની.-૧૦
 સનજન તહેવારને ટાળે, જમી આનંદ સહ માણે;
 મુખે એકાદશી બાણે, કહું શું આપદા પડેની.-૧૧
 રનેહીઓ શોધવા આવે, પતીને તે નહીં લાવે;
 દિવસ દુઃખ માંહી વીતાયે, કહું શું આપદા પડેની.-૧૨
 પીતુ માતા ચકે મળવા, તો રવામી લાગે બડખડવા;
 લાગે હા હીત વચન કડવાં, કહું શું આપદા પડેની.-૧૩
 પીયરનાં લુગડાં લાવું, કદી જમવા સહ બઈ;
 તરત મેણાં અરે ખાવું, કહું શું આપદા પડેની.-૧૪
 બન્યાં મુંબઈની શેઠાણી, વઢે નીપુર એ વાણી;
 કહું કયાં માહરી કહાણી, કહું શું આપદા પડેની.-૧૫
 શુભરી લુંઠગી મારી, બળાપો હું કરું ભારી;
 દીયો કંઈ દાઢ નરનારી કહું શું આપદા પડેની.-૧૬
 સદા ચીંતા તણા પાપે, અરે યોવન દુભાયે છે;
 અરે ! આવો પતિ દેખી, હૃદય મમ આ ચીરાયેછે.-૧૭
 (રનેહમંજરીમાંથી થોડા ફેરફાર સાથે)

હમારી મુકોતું દેખાણ કરવા માટે પમારદા
 માહરીની દરેક ગામમાં જરૂર છે.

ઉપર લખેલ મુકોતર જરૂરના નારણદાસ શ્રી નડીઆદ

પ્રેશનની ફજેતી *

રાગ-સવધઆ

અલબેલી મુંબઈ નગરીમાં શોખીન પુરૂષો બહુજ વસે;
બાલ તમાચો भारी રાખતા લાલ થઈને જ ફસે.
પગાર મળતો પચીસનો ને સુધરેલામાં પંકાવું;
દોસ્તદારની સાથે ફરતાં પછંસા ખરચી વખણાવું.

ફેશ વીધે કંગાલ સ્થિતી ને દહર તણાં કાંકાં પડતાં;
કમાઈ કરવા કારણ દીકરો માત પીતા આહીં મોકલતાં.

ભણ્યા ગણ્યા કંઈ ઝાઝુ નહીં તે ટુંક પગારે પ્રશન થયા;
મુંબઈ નગરે મઝા માણવા તરંગ દીલમાં બક કયાં.

દશ મળતાં દશમાં નીલાવ્યું પંદરમાં પંદર પુરા;
પચીસ મળતાં પાછં બચે નહીં તો યે શોખ રહે અધુરા.

બે રૂપીઆનું કપડુ લીધું સીવડાવતાં મનમાં બીધા;
અષ-ટુ-ડેટ શીવવાનું ખાતુ અઢી રૂપીઆ ત્યાં લીધા.

એ અનુસારે કપડાં કરતાં પછંસાની ખુવારી કીધી;
ત્યાર પછી ધોળીની એણે સુલાકાત જલ્દી લીધી.

ઠીક આનામાં સાદુ ધોયે મુજને તે તો નહીં ફાવે;
પેશીંજ કંપની એવ કરે છે ચકચકાટ અતીથે આવે.

હજમની પણ વધી કમાણી નવિન તરેહના કેસ કટે;
 તેલ લગાવી ચોળ અલ્યા મુજ માથા કેંઈ હઈ મટે.
 માત પિતાને વધાર કાજે તેલ જરાએ ના મળતું;
 બેટો બાલમાં ચોઈલ નાંખે શીર તેલે થાતુ ગળતું.
 મુંઝાયા ત્યારે મુંઝાઈ આવ્યા મુંઝાઈમાં નહિરે લેણું;
 કમાણી તો ઉઘી ગઈ પણ સ્હામું થયું છે બહુ દેણું.
 પગાર કરતાં ખર્ચ વધ્યો ને કરજ વિષે પછી સપડાયો;
 તેમાંથી ખચવાને આખર ચોરી કરવા વિચાર કયો.
 થોડ તણી ઉઘરાણી કરતાં લાગી જવાનું નકકી થયું;
 એક દીવસ બહુ રૂપીઆ આવ્યા લઈ જવા દીલ લલચાયું.
 નોટ ભરી ખીસ્સામાં એણે સ્ટેશન પર સીધોજ ગયો;
 દૂર દેશની ટીકીટ કઢાવી પોલીસને સંદેહ થયો.
 સરસામાન કંઈ પાસ નહિ ને કયાંથી નાસી આવ્યો છે;
 ખતાવ તારા થોડને જલ્દી રૂપીઆ કયાંથી લાવ્યો છે.
 પકડાતાં ચોરીનો મુદ્દો માજીસ્ટ્રેટ સજા કરી;
 પંદર ફટકા બાંધી માર્યા છોડી મુક્યો દયા ધરી.
 મુંબઈ નજરે મઝા માણનાં ઇજ્જત વિનાનો થઈ બેઠો;
 પુનઃ દેશને માર્ગ ગયો તે ગોપાળે નજરે દીઠો.

(ગોપાળતરંગ) (લેખક-ગોપાળજી હરીલાલ દસાઈ.) *

નવા યુગનું નવું શાસ્ત્ર

(૧)

સુધરી જવાનાં સાધનોમાં મુખ્ય વસ્તુ આટલી;
ઘડીઆળ ચરમા ખુટ કર છત્રી છડી કે ખાટલી.
ઉત્તમ ગણાતા એજ કેળવણી તણાં ફળ થાય છે;
શીવ! શીવ! અરે કોને ખગર પરદેશમાં શું બયછે.

(૨)

અહાહા! પ્રાન્ડીને ખીડી ગણાયે સ્વર્ગની સીડી;
પીયે ના તે ગમારો છે અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.
ખીતા માતા તણે તાળે રહેવું એ કહ્યું કોણે;
પ્રિયાનો પ્રેમ ખ્યારો છે અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.

(૩)

વધ્યાં હાંલ્યાં ખાલી ઘરમાં ભપકો રાખે બહુ ભારી
કોલર પીન નેકટાઇ ખરીદી પછંસાની કીધી ખ્વારી
રોઝખરી જીજર પીકમીઅપવીના ઘડીએ નહી ચાલે
સીગારેટના ધુમાડા કાઢે જીવતાં મુખ જાણે

કમરેઠ ભટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રીં. પ્રેસમાં
રતીલાલ બાળમૃણુ ત્રીવેદીએ છાપી અને બુકસેલર
જદુલાલ નારણદાસે નડીઆદમાંથી પ્રસિદ્ધ કરી

સરસ્તી કીમતમાં ઉત્તમ વાંચન તરફાર છે.

સ્વદેશ કાવ્ય	રૂ. ૦-૧-૦
અસહકાર ગીતા	રૂ. ૦-૧-૦
શબ્દિક વરણા સંગ્રહ યાને સ્વસાહ્ય			
અર્જુન	રૂ. ૦-૧-૦
અસહકાર ગીતા (છપાય છે)	રૂ. ૦-૧-૦
મુંબાઈની ચોકાણી ભાગ ૧-૨	રૂ. ૦-૨-૦
સોળ વરસની સતી-અને નવ વરસનો પતિ			
(ભાગ-૧ થી ૬)	રૂ. ૦-૪-૬
ચક્રાદેવીની અસહ-યાને જમાવાનો જુલમ			રૂ. ૦-૧-૦
સત્યવાન સાવીત્રી અને જશભાઈ બોડાણને			
અરમો	રૂ. ૦-૧-૦
કળિયો કંઈ યાને જમાવાનો કારકેર	રૂ. ૦-૧-૦
અવકર મુજબ યાને લીલાવતીનું અહોર			
લીલામ (છપાય છે.)	રૂ. ૦-૧-૦

જો યીવામ તમામ અર્થના પુસ્તકો દુબારી ખાસેથી મળી શકશે.

દુબારી કરે પુસ્તકોના વેપારી ભાવ બેઠક ચલતા અને મળે છે. ઉપર દેવાથી દુબારા ખાસ બેઠકે મામીક ૧-૨૦૦ નો વકો મેળવી શકે છે.

મુકમેલર બદુલાલ નારણરામ-૩ નવીઆદ.

જસમાર્ઘનનો

આયોગાચાર્ય

સારસાપરેલા.

પરદેશી કે દેશી દોઢપણ બનાવટના બીજા સારસા
પરેલા કરતાં જસમાર્ઘનનો સારસાપરેલા સ્વીકાર્યો છે.
એમ તેના આપરનાર છાતી ઠોઠીને કહે છે. તમે વાપરીને
ખાત્રી કરો. લોહી બીચાડ દુર કરી શક્તિ આપે છે.
અમેદ, આંધી, ખસ, ખરજવા, દસગ, અડધુમડ, શરીરે
કાળા કામ પડવા, શરીરે લાગવા થવી, લકવા, લંધીવા
અને લોહી પીટારથી મનારાં બધાં દરદોમાં અકસીર દવા
છે. દસનુ અનિયમીતપણું મટાડે છે. નિરાંગી અને
સસકત શરીર બનાવવા માટે જસમાર્ઘનનો સારસાપરેલા
બધાં બાટલી જરૂર પીજો. કીમત રૂ. ૧૫૦. વી. પી. થી
રૂ. ૧૫૦૦. ૩ શીશીના રૂ. ૫૦૦. ૬ શીશીના રૂ.

લખો—જસમાર્ઘન એજન્સી,

નડીઆદ, (ગુજરાત)

મા. રાજકુમાર 'અરેરા' પ્રીતીત પ્રેમ (ગાયત્રી, બીજાગ્રા
ગુજરાત) માં ગુજરાતમાં કોલેજોમાં રસાયણ અને પુસ્તક

